

Gairdín an Fhathaigh

Róisín Ní Chearáin

Foireann

Reacaire 1

Reacaire 2

Páiste 1

Páiste 2

Páiste 3

Páiste 4

Páiste 5

Fathach

Bláth

Gaoth Aduaidh

Sneachta

Sioc

Crann Geimhrídh

Buachail beag

Radharc 1

Reacaire 1: Bhí caisleán Fathaigh ann in Éirinn fadó ach ní raibh an Fathach ina chónaí ann le fada an lá. Bhí sé ar cuairt ag a chara, an Gruagach Mór. Bhí gairdín aoibhinn timpeall ar an chaisleán.

Reacaire 2: Gach tráthnóna nuair a bhíodh na páistí ag teacht abhaile ón scoil théidís ag súgradh i ngairdín an Fhathaigh.

(Tagann na páistí isteach sa ghairdín)

Páiste 1: “Nach aoibhinn a bheith anseo!”

Páiste 2: “Níl áit ar bith eile sa bhaile bheag seo. Tá an t-ádh orainn go bhfuil an gairdín spórtúil spráíúil seo againn le bheith ag súgradh ann!”

(Páistí ag súgradh agus ag damhsa)

Reacaire 1: Lá amháin tháinig an Fathach ar ais. Bhí sé i ndiaidh seacht mbliana a chaitheamh i gcaisleán an Ghruagaigh agus ní iontas ar bith é nach raibh aon rud fágtha acu le rá lena chéile.

Reacaire 2: Nuair a shroich sé a chaisleán féin, chonaic sé na páistí ag súgradh sa ghairdín.

(Tagann an Fathach isteach sa ghairdín)

Fathach: “Cad atá ar siúl anseo? Is liomsa an gairdín seo! Níl cead ag éinne súgradh i mo ghairdín – ach mé féin amháin!”

(Ritheann na páistí amach)

Reacaire 1: Bhuel, nach é an Fathach gránna é! Thóg sé balla ard timpeall an ghairdín ar fad le fógra mór air; NÍL CEAD ISTEACH ANSEO.

Reacaire 2: Ní raibh áit ar bith eile ag na páistí bochta le bheith ag súgradh ann.

(Crochann an Fathach an fógra)

Páiste 3: “Is fuath liom an tsráid chrua shalach seo!”

Páiste 4: “Is trua nach féidir linn dul isteach sa ghairdín álainn níos mó”.

Radharc 2

(Tagann an Geimhreadh)

Reacaire 1:

Chuaigh na laethanta ar aghaidh go fadálach go dtí gur tháinig an Geimhreadh. Tháinig an Gaoth Aduaidh ar cuairt. Tháinig an Sneachta ina dhiaidh sin agus sa deireadh tugadh cuireadh don Sioc.

(Tagann an Geimhreadh – Gaoth Aduaidh, Sneachta agus Sioc. Cuireann siad a lámha ar na crainn agus de réir a chéile tagann athrú orthu)

Reacaire 2:

I ndiaidh cúpla mí, tháinig an tEarrach; bhí na bláthanna agus na héin i ngach áit.

Reacaire 1:

Ach i ngairdín an Fhathaigh, bhí sé go fóill ina Gheimhreadh. Níor chan na héin ann toisc nach raibh páistí le héisteacht leo agus níor tháinig bláthanna ar bith ar na crainn.

(Cuireann bláth álainn a cheann suas isteach sa ghairdín)

Bláth:

“Cá bhfuil na páistí beaga? Is trua nach bhfuil siad anseo! Ní fiú fanacht. Rachaidh mé ar ais a chodladh arís.”

Reacaire 2:

Ach bhí an-áthas ar an Gaoth Aduaidh, ar an Sneachta agus ar an Sioc.

Gaoth Aduaidh:

“Is iontach an gairdín é seo!”

Sneachta:

“Fánfaimid anseo go deo!”

Sioc:

“Cuirfidh mise scairt ar mo chairde, Na Clocha Sneachta.”

Reacaire 1:

Tháinig Na Clocha sneachta. Chaith sé an lá ag cnagarnach ar dhíon an chaisleáin agus ag béiceadh timpeall an ghairdín.

Reacaire 2:

Bhí éadaí liatha air agus a anáil chomh fuar le leac oighir.

(Amharcann an Fathach amach ar an fhuinneog)

Fathach:

“Ní thuigim cén fáth a bhfuil an tEarrach chomh mall sin ag teacht i mbliana. Tá síúl agam go dtiocfaidh aimsir níos fearr agus go gcuirfidh sí stad den rince sin atá ar síúl ag an Gheimhreadh”.

Radharc 3

Reacaire 1:

Maidin amháin, nuair a bhí an Fathach go fóill ina leaba, chuala sé ceol álainn. Bhí an ceol chomh binn sin gur shíl sé go raibh ceoltóirí an Rí amuigh ar an tsráid. Ach ní raibh ann ach éan beag ag canadh taobh amuigh den fhuinneog.

(Léimeann an Fathach as an leaba agus amharcann sé amach ar an fhuinneog)

Fathach:

“Tá an tEarrach tágtha sa deireadh!”

(Tá na páistí ag teacht trí pholl bheag. Athraíonn na crainn agus imíonn an Geimhreadh, seachas coirnéal amháin sa ghairdín.)

Reacaire 1:

Chonaic an Fathach radharc iontach. Bhí na páistí i ndiaidh teacht isteach trí pholl bheag sa bhalla. Bhí áthas ar na crainn go raibh na páistí ar ais agus chroith siad a ngéaga go réidh. Bhí na héin ag eitlit timpeall agus bhí na bláthanna ag cur a gceann aníos tríd an fhéar ghlas agus iad ag gáire.

Reacaire 2:

Ach i gcoirnéal amháin bhí an Geimhreadh ann go fóill. Ba é seo an coirnéal ina raibh buachaill beag ina sheasamh. Bhí sé an-bheag agus bhí craobhacha an chrainn ró-ard dó. Bhí sé ag caoineadh gan stad.

Crann

Geimhridh:

“Tar aníos, a bhuachaillín!”

Reacaire 1:

Chonaic an Fathach seo agus bhí trua aige dó.

Fathach:

“Nach mé a bhí gránna go dtí seo! Anois tá a fhios agam cad chuige nach bhfuil an tEarrach sásta teacht anseo. Ardóidh mé an buachaillín bocht sin go barr an chrainn. Ansin leagfaidh mé an balla agus beidh cead ag na páistí súgradh i mo ghairdín as seo amach!”

(Téann an Fathach isteach sa ghairdín. Bíonn eagla ar na páistí. Ritheann siad agus tagann an Geimhreadh ar ais. Tá droim an bhuachalla bhig leis an Fhathach. Tógann sé an buachaill ar bharr an chrainn. Tagann an tEarrach. Tugann an buachaill barróg agus póg don Fhathach. Feiceann na páistí eile é seo agus tagann siad ar ais).

Fathach:

“Is libhse an gairdín anois, a pháistí!”

(Tosaíonn An Fathach ag súgradh leis na páistí)

Páiste 5:

“Ó míle buíochas duit, bhain muid an-sult as an súgradh inniu ach tá sé in am dúinn dul abhaile anois”.

Fathach:

“Tá fáilte romhaibh i gcónaí anseo ach cá bhfuil bhur gcara beag, an buachaill a chuir mé suas ar an chrann? Abraigí leis teacht ar ais amárach.”

Páistí:

“Ní fhaca muid riamh roimhe é agus níl a fhios againn cá bhfuil cónaí air.”

Radharc 4

Reacaire 2: Gach lá, i ndiaidh na scoile, thagadh na páistí ag súgradh leis an Fhathach. Ach níor tháinig an buachaill beag a raibh grá ag an Fhathach dó. Bhí an Fhathach an-chineálta leis na páistí eile, ach bhí uaigneas air i ndiaidh a charad bhig.

Reacaire 1: Chuaigh na blianta thart agus d'éirigh an Fhathach sean agus lag. Ní raibh sé in ann súgradh a thuilleadh. Bhíodh sé ina shuí ag baint taitnimh as a ghairdín agus ag amharc ar na páistí ag spraoi.

Fathach: “Tá go leor bláthanna áille agam ach is iad na páistí na bláthanna is áille ar fad.”

Reacaire 2: Maidin amháin sa Gheimhreadh d’amharc an Fhathach amach ar a fhuinneog. Níor thug sé fuath don Gheimhreadh anois mar thuig sé nach raibh ann ach go raibh an tEarrach ina chodladh agus na bláthanna ag ligean a scíthe.

Reacaire 1: Nuair a d’amharc sé amach tháinig áthas an domhain air. Cé a bhí ina sheasamh faoin chrann ach an buachaill beag a raibh grá aige dó!

(Ritheann an Fhathach amach)

Fathach: “Cá raibh tú le fada an lá?”

(Tagann eagla ar an Fhathach agus téann sé síos ar a ghlúine)

Fathach: “Cé thú?”

(Déanann an buachaill gáire beag)

Buachaill beag: “Lig tusa domsa súgradh i do ghairdín uair amháin. Inniu tiocfaidh tú liomsa go dtí mo ghairdín féin – Gairdín Pharthais.”

(Imíonn siad le chéile agus tagann na páistí isteach sa ghairdín)

Reacaire 2: Nuair a tháinig na páistí go dtí an gairdín an tráthnóna sin fuair siad an Fhathach ina luí marbh faoin chrann agus é clúdaithe le bláthanna bána.